

mert az csak bekebelezett közterhekre vonatkozhatik, az előnyösen sorozott közterhek pedig nincsenek bekebelezve.

Érdekes komplikációk állhatnak elő abból folyólag is, hogy ha e terhek be vannak kebelezve. A 9/10-ed rész erejéig kiegyenlített s esetleg bekebelezett köztartozás ranghelyével a kincstár rendelkezik s ennek a 9/10-ed résznek bekebelezett házaadó tartozása helyébe behozza az illetőnek egy más személyes tartozását s így elvonja a megtérítési követelés elől a fedezetet.

Jogtalanságok a pénzügyi jogban. Az együttesen kezelt közadónáltralekok fizetésére adandó kedvezmények tárgyában kiadott 1933. évi 16.400/M. E. számú rendelet 1. §-ának ⁽¹⁾ bekezdése azokat az adózókat megillető kedvezményekről intézkedik, akiknek évi előírásuk a 250 pengőt nem haladja meg.

Ezen bekezdés szövege szerint nincs különbség a között, hogy az adózó természetes személy, vagy hogy társulati adó alá tartozó adózó-e.

A ⁽²⁾ bekezdés szabályozza a kedvezmény mértékét és a 6%-os kamatfizetési kötelezettséget azokra az adózókra vonatkozólag, akiknek évi adóelőírása a 250 pengőt meghaladja. Ez a bekezdés sem tesz különbséget természetes személy és társulati adó alá eső adózó között.

A ⁽³⁾ bekezdés a kedvezményben részesülő és a ⁽²⁾ bekezdés alá eső pontos fizetők részére azt a további kedvezményt biztosítja, hogy az év folyamán teljesített befizetésekből kamat fejében elszámolt összegek fele része az év végével a tőketartozás törlesztésére számítandó át.

A rendelet ⁽⁴⁾ bekezdésének szószerinti szövege a következő: „Az előző bekezdésben foglalt rendelkezések a társulati adó alá tartozó adózókra nem alkalmazhatók.”

Ez a bekezdés a szavak közönséges értelme szerint is azt jelenti, hogy az előző ⁽³⁾ bekezdésben megjelölt kamattökésítési kedvezmény a társulati adó alá tartozó adózókat nem illeti meg. Nem jelentheti azonban ez a ⁽⁴⁾ bekezdés azt, hogy a társulati adó alá tartozó adózókat az ⁽¹⁾ és ⁽²⁾ bekezdésben körülírt kedvezmény sem illeti meg.

A kormányrendelet ezen jogászilag vita tárgyává nem tehető intézkedése dacára a kormányrendelet végrehajtási utasítását tartalmazó 4300/1934. VII. a. számú pénzügyminiszteri rendelet 2. §. ⁽⁵⁾ bekezdésében a következőket mondja:

„A R. (kormányrendelet) 1. §. ⁽⁴⁾ bekezdésében foglalt rendelkezések szerint a társulati adó alá tartozó adózók a R. alapján fizetési kedvezményben nem részesülhetnek.”

Bizonyára abból a célból, hogy ezen törvénytelen végrehajtási utasításnak a kormányrendelettel, tehát a nagyobb erejű jogforrással szemben való ellentéte nyilvánvalóbb legyen, a végrehajtási utasítás bevezető részében szószerint idézi a kormányrendeletnek 1. §-át.

Ezzel a törvénytelenséggel szemben még a jogorvoslat lehetőségére sincs meg, mert a jogorvoslati fórum az a pénzügyminiszterium, amely ezen törvénytelen intézkedésnek a jogforrása.